

Jegyzőkönyv

„A Vízgyűjtő - Gazdálkodási Terv felülvizsgálata” című fórum

- a „Kvassay Jenő Terv elkészítése és a Vízgyűjtő-gazdálkodási Terv felülvizsgálata” című KEOP-7.9.0/12-2013-0007 projekt keretében szervezi az Országos Vízügyi Főigazgatóság és a Felső-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóság -

Időpont: **2015. július 28. 14.00 óra**

Helyszín: Szatmár-Beregi Natúrpark Látogatóközpont, Kisar (4921 Kisar, Tisza u. 41.)

Mészáros József vagyok, a **Nyírségvíz Zrt.-nek a csatornázási ágazatvezetője**, és néhány kérdésem lenne a tervezéshez illetve a felülvizsgálathoz kapcsolódóan.

Az első kérdésem az, hogy foglalkozik-e a felülvizsgálat illetve intézkedés van-e tervezve az időszakos vízfolyásokkal történő tisztított szennyvíz bevezetéssel kapcsolatban. Azt ugye tudjuk mindannyian, akik itt a szakmával foglalkozunk, hogy a Felső-Tisza környezetében jelentős azoknak a befogadónak a száma, ahol, amik időszakos vízfolyásokká vannak nyilvánítva, ez azt jelenti, hogy az év bizonyos időszakában ezek a vízfolyások kiszáradnak, amikor nem száradnak ki, akkor viszont rendkívül alacsony a vízhozamuk. A jelenlegi gyakorlat szerint itt a VGT 1-nek a folyamán, akként a többször idézett jogszabály egyértelműen kijelenti, hogy a tisztított szennyvíz bevezetés hatására, bármilyen szennyvíz bevezetés hatására a befogadó állapota nem romolhat. Ez ugye azt jelenti, hogy minden paraméter tekintetében vagy javulni, vagy változatlanul kell, hogy maradjon. Ezt a hatósági engedélyek szépen tovább is viszik, és gyakorlatilag ez azt jelenti, hogy időszakos vízfolyásba nem lehetne bevezetni tisztított szennyvizet. Hiszen olyan paraméterek vannak meghatározva, amiket nem lehet teljesíteni, elsősorban az oldott anyag tekintetében, másrészt pedig a nitrogén formulák tekintetében, ha azt nézzük, hogy az ivóvíz nitrát határértéke 40 mg/literes, egy ilyen vízfolyásba való bevezetésnél a vízfolyásba megadott össznitrogén 2-4 mg/liter között van, akkor gyakorlatilag ivóvizet sem lehetne ebbe bevezetni. S ezt csak azért fejtettem ki ilyen részletesen, mert kérdezni szeretném ezzel kapcsolatban, van-e valami elképzelés, lehet-e árnyalni ezt a problémát, hiszen jelenleg a hatóság is úgy van a vízügyi hatóság, hogy igaz, hogy elő kell neki írni, de legfeljebb majd nem vizsgálják annyira szigorúan. Ez mindenképpen olyan probléma szerintem, amivel foglalkozni kell.

A másik kérdésem az iszapkezeléssel kapcsolatos. A felülvizsgálatnál illetve a jelentős tényezőknél meg van fogalmazva potenciális szennyező anyagként, többek között a szennyvíziszapnak ez elhelyezése is. Jelenleg készül a Magyarországi Szennyvíziszap Stratégia. Most azt szeretném kérdezni, hogy a vízgyűjtő gazdálkodási tervek tervezői valamilyen kapcsolatban állnak-e a stratégia tervezőkkel, hiszen ez ugye jelentős tényező lehet. Jelenleg társadalmi vitája folyik szintén ennek az iszapstratégiának. Amit én ebből láttam, a Felső-Tisza vidéket néztem meg elsősorban, gyakorlatilag Nyíregyháza térsége van azonosítva iszapkezelő térségnek kizárólag, sem a Bereg, sem a Szatmári térség, sem a Felső-Szabolcs nincs azonosítva. Ez azt jelenti, hogy ezen a helyen, ahol most is vagyunk, itt gyakorlatilag nem foglalkozik az iszapstratégia az itt keletkező iszapoknak az elhelyezésével. Tehát azt kérdezem, hogy a Vízgyűjtő-gazdálkodási Terv készítői figyelembe vették-e a készülő iszapstratégiát, hiszen a KEHOP-nak az alapja lesz az iszapstratégia, többek között azért is nem írták még ki ezt a pályázatot.

A következő kérdésem az lenne, hogy miután vízgyűjtő gazdálkodási terv, nem csak műszaki kérdéseket tartalmaz, hanem tartalmaznia kell fenntarthatósági kérdéseket is, hogy a két nagyon fontos európai elv, a szennyező fizet és a teljes költség megtérülés elve mennyire van figyelembe véve ebben a Vízgyűjtő-gazdálkodási Tervben. Ezt azért kérdezem, mert ugye hogy Elnök Úr is mondta, ebben a térségben körülbelül egy olyan 50-60 milliárd forintos értékben valósultak meg szennyvízberuházások, amiket – és uniós támogatással – a mai napig nem lehet üzemeltetni. Hiszen nem kapunk rá működési engedélyt, ha pedig kapunk, akkor a hatóság által meghatározott díj, ami a költségeket fedezné, mert ugye amortizációt már nem, annak csak a 90%-át számlázhatjuk le, mint szolgáltatók. Ez a víziközmű törvény módosításában most jelent meg, két hete hirdették ki, s a pénteki naptól hatályos. Most ezzel kapcsolatban azt kérdezem, hogy a fenntarthatósággal ilyen szempontból foglalkozik-e a vízgyűjtő-gazdálkodási tervezet. Köszönöm szépen.

Simonffy Zoltán szakértő vagyok, nem kifejezetten foglalkozom ezzel a részével, de pont ez a kolléganőnk, aki vízminőségi kérdésekkel, felszíni vízminőséggel foglalkozik most nincs itt, de azért megpróbálom rá válaszolni. Részben elvileg, az elvi válasz az az, hogy valóban az egy követelmény, hogy a vizek állapota nem romolhat. De ez alól számos kivétel van. Nem csak az itt elhangzott mennyiségi és hidro-morfológiai esetekben, hanem vízminőség esetében is. Akkor, hogy ha bizonyítható, hogy nincsen más ésszerű megoldás, tehát nem lehet olyan alternatív szennyvíz elhelyezési lehetőséget találni a környezetben, amely költségei megérnék azt, hogy a vízfolyásnak a jó ökológiai illetve vízminőségi állapota megmarad, akkor ilyen típusú felmentés adható. Egy másik megközelítés – ez biztos hogy így működik -, a másik, hogy a felülvizsgálat során a különböző típusú vízfolyásoknak a határértékeit is felülvizsgálták. Ezt most nem tudom megmondani, hogy az olyan típusok esetében, ami az időszakos vízfolyásokat jelenti, és azok víztestek maradtak, mert az a másik kérdés, hogy víztest maradt-e, ez a felülvizsgálat esetleg nem-e hozott enyhébb követelményeket. Tehát igazából, mint ahogy általában a Vízkeret irányelv és a VGT az gyakorlatilag olyan esetekben, amikor nincs ésszerű más megoldás, akkor felmentést ad a VKI szabályainak az alkalmazása alól és ez nagyon fontos. Ez nem automatikus, hanem mindig valamilyen vizsgálattal kell igazolni, hogy ez a felmentés gazdasági, társadalmi, egyéb műszaki szempontból mindenképpen indokolt. De utána fogunk ennek nézni, tehát azt meg tudom ígérni, hogy ezt a kérdést feljegyeztük, megbeszéljük és konkrétan válasz fog érkezni pontosan ezekre a vízfolyásokra.

Rákosi Judit vagyok, az **ÖKO Zrt**-ből mi vállalkozói oldalról menedzseljük vagy irányítjuk ezt a VGT-s projektet. Itt mind a három kérdésre szeretnék egy kicsit kitérni, az egyik, tehát ezzel az időszakos vízfolyással kapcsolatosan annyit lehet mondani, hogy ilyen esetekben, első menetben azt kell megvizsgálni, hogy lehet-e olyan más befogadóba, vagy nem befogadóba tenni, hanem más természetes talaj, másfajta természetes szennyvíztisztítási technikát alkalmazni. Nem tehát ezt meg kell vizsgálni konkrétan, hogy van-e más megoldás, és amit itt a Simonffy kolléga mondott, utána, ha nincs más megoldás, csak olyan megoldás, ami rontaná az állapotot, vagy akkor van két lehetőség. Az egyik az az, hogy ami hosszútávon, tehát időbeli mentességet adni, de ez ami komolyabb, hogy gyengébb állapot kitűzését igazolni és ennek két szempontja van: műszaki és leginkább gazdasági-társadalmi indokokkal lehet, tehát ha úgy aránytalanul költséges az a megoldás. Tehát ez egy nagyon nehéz kérdés, most még nem tudom megmondani, hogy most ebbe a VGT-be fogunk-e javasolni olyat, hogy a célkitűzések mérséklése, vagy azt a stratégiát fogjuk-e választani, hogy most még ezt nem mondjuk, majd '27-re toljuk el ezt a problémát.

Az iszapkérdésre annyit, hogy ismerjük az iszapstratégiának a tervezetét, és ezt továbbítjuk a készítőknél, ezt a felvetést, de egyébként magába a VGT-be természetesen ezt figyelembe kell venni, és ha van kritikánk ezzel kapcsolatban, akkor javaslatot kell tenni a módosítására. Ami az igazi szakterületem, az a közgazdaság, tehát én elsősorban gazdasági szabályozással foglalkozom, és a jó hírem az, hogy igen, foglalkozunk fenntarthatósággal meg vízárpolitikával elég keményen, mert ez most ex ante feltétel, hogy a KEHOP-ból vizes forrásokhoz jussunk, és még nagyobb a jelentősége a vidékfejlesztési programmal kapcsolatban, hogy ne ingyenes legyen a mezőgazdasági vízdíj illetve a vízkészlet járulék. Tehát perpillanat már a most kirakott, május végén kirakott változatban is egy komplex javaslat van, magában a tervben is, de van egy komplett melléklet, a 8.5-ös melléklet, ami gazdaság-szabályozással foglalkozik és ez ügyben elég egyelőre elég komoly javaslataink vannak, azt nem tudom, hogy ez majd a különböző államigazgatási meg egyéb egyeztetéseken elfog-e vérezni, de mindenesetre foglalkozunk vele nagyon komolyan.

Van-e még valakinek kérdése?

Szeretettel köszöntök mindenkit. **Fesztőry Sándornak** hívnak, én azt szeretném megkérdezni, hogy a harmincegynehány intézkedéscsomag között szerepelt az is, hogy halászat-horgászat káros hatásainak csökkentése, és ehhez a gondolatmenethez kapcsolódóan ugye, van a megyében néhány száz hektár halastó, ami művelési ág szerint is halastó, és halastóként is üzemel. Valamint vannak olyan vízterületek, mint pl. a Császárszállási vagy az 1. számú víztározó meg a Harangodi víztározó, ami a Magyar Állam tulajdonát képezi, víztározóként szerepel a nyilvántartásban, de halastavi hasznosításban vannak. Tehát annak minden elemével együtt kizárólag, hogy ez az intézkedéscsomag, ez a halastavakra, vagy a halastavi hasznosításra, víztározókra konkrétan tartalmaz-e valamilyen olyan dolgot, ami megváltoztathatja esetleg a korábbi gyakorlatot, erre tudnak-e nekem valamilyen választ adni. Köszönöm szépen.

Simonffy Zoltán: Ismételtlen egy vízminőségi kérdés, amire csak 70%-osan tudok válaszolni. Ez a VGT 1-ben is szerepelt már és azt hiszem még annak idején pont a Harangodi tározó miatt szóba is került ezen a területen. Általában a horgászati és a halászati hasznosítás esetében az előírások nem elsősorban magára a horgásztóra illetve a halastóra vonatkoznak, hanem elsősorban azt követelik meg, hogy a víz leeresztéskor ne történjen olyan vízminőség romlás a befogadóban, ami annak, mint ami az előbb is szóba került, az adott víztest állapotának a romlásához vezet. Ugye a halastavi leeresztés az egy rövid idejű folyamat, tehát míg a vízminőséget éves szinten értékeljük, itt nyilvánvalóan az a lényeg, tehát azt semmiképpen nem lehet elvárni a halastótól hogy kristályvíz tiszta vizet eresszen le, de a leeresztés alkalmával annak az időtartama, annak a vízhozama, annak az állapota, leeresztés módja. Itt kell olyan szabályokat figyelembe venni, amelyek maradandó károsodást nem okozhatnak, oxigénhiány miatti pusztulás, és így tovább. Vannak olyan esetek, mint a Harangodi tározó is ilyen azt hiszem, amikor maga a tározó egy önálló víztest, tehát nem egy vízfolyás víztest része. Oldaltározók esetében ott zárul a probléma, amiről az előbb beszéltem. Ha egy tározó maga a vízfolyás víztest része, mert vízzáró gáttal elzárták és így duzzasztották vissza, ebben az esetben magára a tározó víztérre is vonatkoznak előírások. Ezek azonban, hogy ha halászati hasznosításról van szó, akkor a halászati hasznosításnak megfelelően, megint csak érvényes az, hogy figyelembe véve az emberi tevékenységet, az emberi igényt, olyan előírásokat nem alkalmaz a Vízközet irányelv, amelyik ezt lehetetlenné teszi. A halászati hasznosításról emlékeim szerint, amikor ez a kérdés 6 évvel ezelőtt szóba került, akkor pont arról volt szó, hogy ha tógazdasági hasznosításról van szó, akkor ott már megvannak azok a jó gyakorlatok, amelyek ezt a feltétel rendszert a halastó

szempontjából biztosítják, tehát marad egyetlen kérdés, a leeresztés időszakában az alvíznek a jó állapotának a fenntartása. Ezek az úgynevezett jó gyakorlatra vonatkozó előírások már a VGT 1-ben is szerepeltek, azonban nem épültek be jogszabályokba, tehát nem kerültek át olyan előírásokba, amelyek alkalmazása kötelező lett volna. Gyakorlatilag ugyanez a helyzet most is, úgy gondoljuk, hogy a horgászati-halászati hasznosítást nem tönkretéve, hanem ott ahol szükséges szabályozva, a kettőt összehangolva kell valamilyen módon megoldani. Tehát továbbra is ez a cél.

Van-e még valakinek kérdése, hozzászólása?

Köszönöm. **Varga Szilárd** vagyok Gelénesről, és nekem egy olyan kérdésem volna, hogy mezőgazdasággal kapcsolatosan, ültetvények öntözésével, azon belül is csatornából nálunk nem megoldott az öntözési lehetőség és kizárólag talajvízből, fúrt kutakkal lehetséges megoldani az öntözést. Elsősorban csepegtető öntözés és egyéb mikro öntözési lehetőségeket figyelembe véve. Hogy ez az új Vízgazdálkodási tervben lesz-e valami változás, itt a nitrát érzékeny területeken, konkrétan itt a Beregi-síkságon, hogy itt lesznek-e ilyenek, például hogy milyen mélységig lehet lefúrni az öntöző kutat, mennyi vízkivétel lehetséges naponta, ilyesmi témában.

Simonffy Zoltán: Ez már közelebb áll, ez a kérdés hozzám, és a válasz az az, hogy a Vízyűjtő-gazdálkodási Terv ilyen részletekkel nem foglalkozik. Olyan mértékig foglalkozik vele, hogy egy adott területnek mekkora a hasznosítható vízkészlete. Látszott az előadásból, és ábrák mutatták, hogy ilyen nagy víztest méretben a vízháztartási egyensúly az fönnáll-e, tehát az összes vízkivétel az nem lépi-e túl a hasznosítható vagy utánpótlódó víz mennyiségét. Ha igen, akkor nyilván az adott területen másfajta szabályok kezdenek érvényesülni, mint egy másik területen. Ilyen szempontból nincsenek általános érvényű előírások, hanem van egy ilyen elvi álláspont, hogy abban az esetben, ha egy területen a víztest szinten is probléma van már, akkor nyilvánvalóan beindul egy mechanizmus, amelyik korlátozni kezdi a vízkivételeket az engedélyeknél vagy azok visszavonásánál. Ha ilyen nincsen, akkor lokálisan az a kritérium, hogy ha egy víztest esetében ugye fönnáll a veszélye annak, hogy ott – és a Nyírség ilyen – egy koncentrált, túlzott mértékű hasznosítás folyamatos vízszint süllyedést idéz elő, ebben az esetben, és ezt a monitoring kutak mutatják, akkor a monitoring kutakra hivatkozva az engedélyek korlátozhatók az adott területen. De ezt a monitoring kutaknak mutatniuk kell. Ha ilyenre monitoring nincsen, vagy nem annyira egyértelmű ez a jelenség, akkor a Vízyűjtő-gazdálkodási Terv következő felülvizsgálatakor, 6 év múlva értékelik az összes monitoring állomásnak az eredményét, és annak alapján lehet módosítása adott területre vonatkozó szabályoknak.

Köszönjük!

Kérdés	Válasz
<p>Mészáros József vagyok, a Nyírségvíz Zrt.-nek a csatornázási ágazatvezetője, és néhány kérdésem lenne a tervezéshez illetve a felülvizsgálathoz kapcsolódóan.</p> <p>Az első kérdésem az, hogy foglalkozik-e a felülvizsgálat illetve intézkedés van-e tervezve az időszakos vízfolyásokkal történő tisztított szennyvíz bevezetéssel kapcsolatban. Azt ugye tudjuk mindannyian, akik itt a szakmával foglalkozunk, hogy a Felső-Tisza környezetében jelentős azoknak a befogadóknak a száma, ahol, amik időszakos vízfolyásokká vannak nyilvánítva, ez azt jelenti, hogy az év bizonyos időszakában ezek a vízfolyások kiszáradnak, amikor nem száradnak ki, akkor viszont rendkívül alacsony a vízhozamuk. A jelenlegi gyakorlat szerint itt a VGT 1-nek a folyamán, akként a többször idézett jogszabály egyértelműen kijelenti, hogy a tisztított szennyvíz bevezetés hatására, bármilyen szennyvíz bevezetés hatására a befogadó állapota nem romolhat. Ez ugye azt jelenti, hogy minden paraméter tekintetében vagy javulni, vagy változatlanul kell, hogy maradjon. Ezt a hatósági engedélyek szépen tovább is viszik, és gyakorlatilag ez azt jelenti, hogy időszakos vízfolyásba nem lehetne bevezetni tisztított szennyvizet. Hiszen olyan paraméterek vannak meghatározva, amiket nem lehet teljesíteni, elsősorban az oldott anyag tekintetében, másrészt pedig a nitrogén formulák tekintetében, ha azt nézzük, hogy az ivóvíz nitrát határértéke 40 mg/literes, egy ilyen vízfolyásba való bevezetésnél a vízfolyásba megadott össznitrogén 2-4 mg/liter között van, akkor gyakorlatilag ivóvizet sem lehetne ebbe bevezetni. S ezt csak azért fejtettem ki ilyen részletesen, mert kérdezni szeretném ezzel kapcsolatban, van-e valami elképzelés, lehet-e árnyalni ezt a problémát, hiszen jelenleg a hatóság is úgy van a vízügyi hatóság, hogy igaz, hogy elő kell neki írni, de legfeljebb majd nem</p>	<p>Simonffy Zoltán szakértő vagyok, nem kifejezetten foglalkozom ezzel a részével, de pont ez a kolléganőnk, aki vízminőségi kérdésekkel, felszíni vízminőséggel foglalkozik most nincs itt, de azért megpróbálok rá válaszolni. Részben elvileg, az elvi válasz az az, hogy valóban az egy követelmény, hogy a vizek állapota nem romolhat. De ez alól számos kivétel van. Nem csak az itt elhangzott mennyiségi és hidro-morfológiai esetekben, hanem vízminőség esetében is. Akkor, hogy ha bizonyítható, hogy nincsen más ésszerű megoldás, tehát nem lehet olyan alternatív szennyvíz elhelyezési lehetőséget találni a környezetben, amely költségei megérnék azt, hogy a vízfolyásnak a jó ökológiai illetve vízminőségi állapota megmarad, akkor ilyen típusú felmentés adható. Egy másik megközelítés – ez biztos hogy így működik -, a másik, hogy a felülvizsgálat során a különböző típusú vízfolyásoknak a határértékeit is felülvizsgálták. Ezt most nem tudom megmondani, hogy az olyan típusok esetében, ami az időszakos vízfolyásokat jelenti, és azok víztestek maradtak, mert az a másik kérdés, hogy víztest maradt-e, ez a felülvizsgálat esetleg nem-e hozott enyhébb követelményeket. Tehát igazából, mint ahogy általában a Vízeret irányelv és a VGT az gyakorlatilag olyan esetekben, amikor nincs ésszerű más megoldás, akkor felmentést ad a VKI szabályainak az alkalmazása alól és ez nagyon fontos. Ez nem automatikus, hanem mindig valamilyen vizsgálattal kell igazolni, hogy ez a felmentés gazdasági, társadalmi, egyéb műszaki szempontból mindenképpen indokolt. De utána fogunk ennek nézni, tehát azt meg tudom ígérni, hogy ezt a kérdést feljegyeztük, megbeszéljük és konkrétan válasz fog érkezni pontosan ezekre a vízfolyásokra.</p> <p>Rákosi Judit vagyok, az ÖKO Zrt.-ből mi vállalkozói oldalról menedzseljük vagy irányítjuk</p>

vizsgálják annyira szigorúan. Ez mindenképpen olyan probléma szerintem, amivel foglalkozni kell.

A másik kérdésem az iszapkezeléssel kapcsolatos. A felülvizsgálatnál illetve a jelentős tényezőknél meg van fogalmazva potenciális szennyező anyagként, többek között a szennyvíziszapnak ez elhelyezése is. Jelenleg készül a Magyarországi Szennyvíziszap Stratégia. Most azt szeretném kérdezni, hogy a vízgyűjtő gazdálkodási tervek tervezői valamilyen kapcsolatban állnak-e a stratégia tervezőkkel, hiszen ez ugye jelentős tényező lehet. Jelenleg társadalmi vitája folyik szintén ennek az iszapstratégiának. Amit én ebből láttam, a Felső-Tisza vidéket néztem meg elsősorban, gyakorlatilag Nyíregyháza térsége van azonosítva iszapkezelő térségnek kizárólag, sem a Bereg, sem a Szatmári térség, sem a Felső-Szabolcs nincs azonosítva. Ez azt jelenti, hogy ezen a helyen, ahol most is vagyunk, itt gyakorlatilag nem foglalkozik az iszapstratégia az itt keletkező iszapoknak az elhelyezésével. Tehát azt kérdezem, hogy a Vízgyűjtő-gazdálkodási Terv készítői figyelembe vették-e a készülő iszapstratégiát, hiszen a KEHOP-nak az alapja lesz az iszapstratégia, többek között azért is nem írták még ki ezt a pályázatot.

A következő kérdésem az lenne, hogy miután vízgyűjtő gazdálkodási terv, nem csak műszaki kérdéseket tartalmaz, hanem tartalmaznia kell fenntarthatósági kérdéseket is, hogy a két nagyon fontos európai elv, a szennyező fizet és a teljes költség megtérülés elve mennyire van figyelembe véve ebben a Vízgyűjtő-gazdálkodási Tervben. Ezt azért kérdezem, mert ugye hogy Elnök Úr is mondta, ebben a térségben körülbelül egy olyan 50-60 milliárd forintos értékben valósultak meg szennyvízberuházások, amiket – és uniós támogatással – a mai napig nem lehet üzemeltetni. Hiszen nem kapunk rá működési engedélyt, ha pedig kapunk, akkor a hatóság által meghatározott díj, ami a

ezt a VGT-s projektet. Itt mind a három kérdésre szeretnék egy kicsit kitérni, az egyik, tehát ezzel az időszakos vízfolyással kapcsolatosan annyit lehet mondani, hogy ilyen esetekben, első menetben azt kell megvizsgálni, hogy lehet-e olyan más befogadóba, vagy nem befogadóba tenni, hanem más természetes talaj, másfajta természetes szennyvíztisztítási technikát alkalmazni. Tehát ezt meg kell vizsgálni konkrétan, hogy van-e más megoldás, és amit itt a Simonffy kolléga mondott, utána, ha nincs más megoldás, csak olyan megoldás, ami rontaná az állapotot, vagy akkor van két lehetőség. Az egyik az az, hogy ami hosszútávon, tehát időbeli mentességet adni, de ez ami komolyabb, hogy gyengébb állapot kitűzését igazolni és ennek két szempontja van: műszaki és leginkább gazdasági-társadalmi indokokkal lehet, tehát ha úgy aránytalanul költséges az a megoldás. Tehát ez egy nagyon nehéz kérdés, most még nem tudom megmondani, hogy most ebbe a VGT-be fogunk-e javasolni olyat, hogy a célkitűzések mérséklése, vagy azt a stratégiát fogjuk-e választani, hogy most még ezt nem mondjuk, majd '27-re toljuk el ezt a problémát.

Az iszapkérdésre annyit, hogy ismerjük az iszapstratégiának a tervezetét, és ezt továbbítjuk a készítőknél, ezt a felvetést, de egyébként magába a VGT-be természetesen ezt figyelembe kell venni, és ha van kritikánk ezzel kapcsolatban, akkor javaslatot kell tenni a módosítására. Ami az igazi szakterületem, az a közgazdaság, tehát én elsősorban gazdasági szabályozással foglalkozom, és a jó hírem az, hogy igen, foglalkozunk fenntarthatósággal meg vízárpolitikával elég keményen, mert ez most ex ante feltétel, hogy a KEHOP-ból vizes forrásokhoz jussunk, és még nagyobb a jelentősége a vidékfejlesztési programmal kapcsolatban, hogy ne ingyenes legyen a mezőgazdasági vízdíj illetve a vízkészlet járulék. Tehát perpillanat már a most kirakott, május végén kirakott változatban is egy komplex javaslat van, magában a tervben is, de van egy

<p>költségeket fedezné, mert ugye amortizációt már nem, annak csak a 90%-át számlázhatjuk le, mint szolgáltatók. Ez a víziközmű törvény módosításában most jelent meg, két hete hirdették ki, s a pénteki naptól hatályos. Most ezzel kapcsolatban azt kérdezem, hogy a fenntarthatósággal ilyen szempontból foglalkozik-e a vízgyűjtő-gazdálkodási tervezet. Köszönöm szépen.</p>	<p>komplett melléklet, a 8.5-ös melléklet, ami gazdaság-szabályozással foglalkozik és ez ügyben elég egyelőre elég komoly javaslatok vannak, azt nem tudom, hogy ez majd a különböző államigazgatási meg egyéb egyeztetéseken elfog-e vérezni, de mindenesetre foglalkozunk vele nagyon komolyan.</p>
<p>Szeretettel köszöntök mindenkit. Fesztóry Sándornak hívnak, én azt szeretném megkérdezni, hogy a harmincegynehány intézkedéscsomag között szerepelt az is, hogy halászat-horgászat káros hatásainak csökkentése, és ehhez a gondolatmenethez kapcsolódóan ugye, van a megyében néhány száz hektár halastó, ami művelési ág szerint is halastó, és halastóként is üzemel. Valamint vannak olyan vízterületek, mint pl. a Császárszállási vagy az 1. számú víztározó meg a Harangodi víztározó, ami a Magyar Állam tulajdonát képezi, víztározóként szerepel a nyilvántartásban, de halastavi hasznosításban vannak. Tehát annak minden elemével együtt kizárólag, hogy ez az intézkedéscsomag, ez a halastavakra, vagy a halastavi hasznosításra, víztározókra konkrétan tartalmaz-e valamilyen olyan dolgot, ami megváltoztathatja esetleg a korábbi gyakorlatot, erre tudnak-e nekem valamilyen választ adni. Köszönöm szépen.</p>	<p>Simonffy Zoltán: Ismételtlen egy vízminőségi kérdés, amire csak 70%-osan tudok válaszolni. Ez a VGT 1-ben is szerepelt már és azt hiszem még annak idején pont a Harangodi tározó miatt szóba is került ezen a területen. Általában a horgászati és a halásztati hasznosítás esetében az előírások nem elsősorban magára a horgásztóra illetve a halastóra vonatkoznak, hanem elsősorban azt követelik meg, hogy a víz leeresztéskor ne történjen olyan vízminőség romlás a befogadóban, ami annak, mint ami az előbb is szóba került, az adott víztest állapotának a romlásához vezet. Ugye a halastavi leeresztés az egy rövid idejű folyamat, tehát míg a vízminőséget éves szinten értékeljük, itt nyilvánvalóan az a lényeg, tehát azt semmiképpen nem lehet elvárni a halastótól hogy kristályvíz tiszta vizet eressen le, de a leeresztés alkalmával annak az időtartama, annak a vízhozama, annak az állapota, leeresztés módja. Itt kell olyan szabályokat figyelembe venni, amelyek maradandó károsodást nem okozhatnak, oxigénhiány miatti pusztulás, és így tovább. Vannak olyan esetek, mint a Harangodi tározó is ilyen azt hiszem, amikor maga a tározó egy önálló víztest, tehát nem egy vízfolyás víztest része. Oldaltározók esetében ott zárul a probléma, amiről az előbb beszéltem. Ha egy tározó maga a vízfolyás víztest része, mert vízzáró gáttal elzárták és így duzzasztották vissza, ebben az esetben magára a tározó víztérre is vonatkoznak előírások. Ezek azonban, hogy ha halásztati hasznosításról van szó, akkor a</p>

	<p>halászati hasznosításnak megfelelően, megint csak érvényes az, hogy figyelembe véve az emberi tevékenységet, az emberi igényt, olyan előírásokat nem alkalmaz a Vízkövet irányelv, amelyik ezt lehetetlenné teszi. A halászati hasznosításról emlékeim szerint, amikor ez a kérdés 6 évvel ezelőtt szóba került, akkor pont arról volt szó, hogy ha tógazdasági hasznosításról van szó, akkor ott már megvannak azok a jó gyakorlatok, amelyek ezt a feltétel rendszert a halastó szempontjából biztosítják, tehát marad egyetlen kérdés, a leeresztés időszakában az alvíznek a jó állapotának a fenntartása. Ezek az úgynevezett jó gyakorlatra vonatkozó előírások már a VGT 1-ben is szerepeltek, azonban nem épültek be jogszabályokba, tehát nem kerültek át olyan előírásokba, amelyek alkalmazása kötelező lett volna. Gyakorlatilag ugyanez a helyzet most is, úgy gondoljuk, hogy a horgászati-halászati hasznosítást nem tönkretéve, hanem ott ahol szükséges szabályozva, a kettőt összehangolva kell valamilyen módon megoldani. Tehát továbbra is ez a cél.</p>
<p>Varga Szilárd vagyok Gelénesről, és nekem egy olyan kérdésem volna, hogy mezőgazdasággal kapcsolatosan, ültetvények öntözésével, azon belül is csatornából nálunk nem megoldott az öntözési lehetőség és kizárólag talajvízből, fúrt kutakkal lehetséges megoldani az öntözést. Elsősorban csepegtető öntözés és egyéb mikro öntözési lehetőségeket figyelembe véve. Hogy ez az új Vízgazdálkodási tervben lesz-e valami változás, itt a nitrát érzékeny területeken, konkrétan itt a Beregi-síkságon, hogy itt lesznek-e ilyenek, például hogy milyen mélységig lehet lefúrni az öntöző kutat, mennyi vízkivétel lehetséges naponta, ilyesmi témában.</p>	<p>Simonffy Zoltán: Ez már közelebb áll, ez a kérdés hozzám, és a válasz az az, hogy a Vízyűjtő-gazdálkodási Terv ilyen részletekkel nem foglalkozik. Olyan mértékig foglalkozik vele, hogy egy adott területnek mekkora a hasznosítható vízkészlete. Látszott az előadásból, és ábrák mutatták, hogy ilyen nagy víztest méretben a vízháztartási egyensúly az fönnáll-e, tehát az összes vízkivétel az nem lépi-e túl a hasznosítható vagy utánpótlódó víz mennyiségét. Ha igen, akkor nyilván az adott területen másfajta szabályok kezdenek érvényesülni, mint egy másik területen. Ilyen szempontból nincsenek általános érvényű előírások, hanem van egy ilyen elvi álláspont, hogy abban az esetben, ha egy területen a víztest szinten is probléma van már, akkor nyilvánvalóan beindul egy mechanizmus, amelyik</p>

	<p>korlátozni kezdi a vízkivételeket az engedélyeknél vagy azok visszavonásánál. Ha ilyen nincsen, akkor lokálisan az a kritérium, hogy ha egy víztest esetében ugye fennáll a veszélye annak, hogy ott – és a Nyírség ilyen – egy koncentrált, túlzott mértékű hasznosítás folyamatos vízszint süllyedést idéz elő, ebben az esetben, és ezt a monitoring kutak mutatják, akkor a monitoring kutakra hivatkozva az engedélyek korlátozhatók az adott területen. De ezt a monitoring kutaknak mutatniuk kell. Ha ilyenre monitoring nincsen, vagy nem annyira egyértelmű ez a jelenség, akkor a Vízyűjtő-gazdálkodási Terv következő felülvizsgálatakor, 6 év múlva értékelik az összes monitoring állomásnak az eredményét, és annak alapján lehet módosítása adott területre vonatkozó szabályoknak.</p>